

Klemens Macewicz, Krzysztof Spychała

Czarnowąsy, gm. Dobrzeń Wielki,
woj. opolskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 65

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiał zabytkowy uzyskany z tej części osady i osontarayske jest tożsamy z zabytkami z lat poprzednich i datowad się daje w obrębie V okresu epoki brązu i okresu halstackiego.

W wykopie nr XVII, poniżej opisanej warstwy, ukazała się nieckowata jama o śr. 3 m i gł. do 90 cm. Jej treść to obok ciemnoszarej próczniocy zaledwie kilka niewielkich fragmentów ceramiki, mało charakterystycznych, ale wstępnie dających się datowad na I-II okresy epoki brązu. Podać też trzeba, jako istotne, znalezienie w warstwie ornaj wykopu nr XX środkowej części gładzonej stekierki krzemiennej, pochłbżającej najprawdopodobniej z neolitu.

BRODNICA - SZARDA ORGIEBILNIA

woj. toruńskie
Stanowisko 1

patrz wczesne średniowiecze

BRODNICA - SZARDA ORGIEBILNIA

woj. toruńskie
Stanowisko 2

patrz neolit

BRZEŃSO KUJAWSKI

woj. włocławskie
Stanowisko 4

patrz neolit

CHLEWISKA, gm. Dąbrowa Biskupia

woj. bydgoskie
Stanowisko 57 i 70

patrz neolit

CZASZOWASY, gm. Dobrzeń Wielki

woj. opolskie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macowiec i mgr Krzysztof Szychała /autor sprawozdania/. Główny sezon badań powojennych. Osontaraysko oiażopalne ludności kultury kużyyskiej datowane os IV-V okres epoki brązu i okres halstački.

Stanowisko zlokalizowane na wyniesieniu piaszczystej terasy Małej Panwi, położone około 1 km na wschód od drogi do Bryndoy i około 50 m na południe od drogi gruntowej do Siadacza.

Odkryte zostało po I wojnie światowej. W latach 1953-1965 badania były systematycznie prowadzone przez ekipy uniwersyteckie, PAŃ-owskie i konserwatorskie, potem sporadycznie w wypadku zagrożenia. W lipcu 1983 roku podczas inspekcji konserwatorskiej zauważono liczne fragmenty naczyń w wybieralsku "dzikiój" piaszkowni. Były to resztki wykopżenia grobu nr 99, który został zamozony.

Na krawędzi piaszkowni założono wykop o powierzchni około 10 m². Odkryte obiekty nr 100. Był to grób oiażopalny jamowy. Zarys tegoż ukazał się 35 cm pod warstwą ornaj i miał kształt nieregularnego owalu. Na wyposażenie składały się 4 naczyńia oraz kabłączek z brązu.

Odkryte obiekty należą datowad na IV-V okres epoki brązu.

Materiały zostaną przekazane Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Badania będą kontynuowane w przypadku ponownego zagrożenia stanowiska.

CZERNICZYN, gm. Hrubieszów

woj. zamojskie
Stanowisko 3

patrz neolit